Voorzitter,

Dit jaar viel het mij op dat ik steeds meer op mijn vader begon te lijken.

Misschien is dit herkenbaar voor mensen hier in de raadszaal. Wanneer ik in de auto zit en ik iets bijzonders zie, kan ik de neiging niet onderdrukken om dat tegen de anderen e zeggen. Die vervolgens in hun boek of op hun mobiel zitten en totaal geen zin hebben om op te kijken.

Kiek! Kiek dan!!

Wanneer iets mooi, imposant en aansprekend is.

Of juist:

O... kiek dan...

Wanneer iets minder mooi is en wat meer aandacht zou mogen krijgen.

En eigenlijk is dat ook hoe wij als D66 naar onze gemeente kijken. Er gebeurt ontzettend veel waar we trots op mogen zijn. Maar er zijn ook genoeg plekken waar we denken: dat kan toch beter?

D66 heeft dit jaar al aangegeven dat plannen vanuit de gemeente vooral **merkbaar moeten zijn, en niet alleen meetbaar**.

Voorzitter,

Dit is de eerste begroting van dit college. We wisten bij de start van deze coalitie dat de financiële ruimte beperkt zou zijn. En dat er al een flinke stapel werk lag.

Daarom hebben we bewust gekozen voor een coalitie die verantwoordelijkheid neemt. Weerbaar, wendbaar, betrouwbaar.

Maar financieel verantwoordelijk zijn betekent niet dat we alleen het wettelijk minimum moeten doen.

Het Soester cement heeft meer nodig.

Een bibliotheek, sportvereniging of culturele voorziening is misschien moeilijk in euro's uit te drukken, maar biedt inwoners kansen om mee te doen.

Daar hoort ook waardering bij. Wij zijn blij met het nieuwe beleid om sportieve prestaties te huldigen.

Als ergens een *kiek dan!* past, dan is het wel in de sport!

Maar ook binnen de cultuursector vinden bijzondere prestaties plaats.

Vraag 1: Is het college bereid om bij de uitwerking van dit beleid ook te kijken naar het waarderen van bijzondere culturele prestaties?

Kansen bieden betekent ook oog hebben voor jongeren die een steuntje in de rug kunnen gebruiken.

Maar wij lezen dat de huiswerkbegeleiding bij het jongerenwerk van Balans stopt.

En dat raakt aan meer dan huiswerk.

Voor sommige jongeren is het een veilige plek waar ze rustig kunnen leren, waar iemand naar hen omkijkt en waar ze gezien worden.

Juist dit soort voorzieningen vormen het Soester cement.

Vraag 2: Wat betekent het stopzetten van de huiswerkbegeleiding van Balans voor de jongeren die hiervan gebruikmaken?

Voorzitter,

Een plek waar inwoners veel merken van veranderingen, is Soesterberg.

Er liggen kansen rondom defensie, woningbouw en mobiliteit. Maar groei brengt ook verantwoordelijkheden met zich mee.

Want wat heb je aan nieuwe woningen als huisartsen, sportvoorzieningen en andere dagelijkse voorzieningen niet meegroeien?

Vraag 3: Hoe zorgt het college ervoor dat maatschappelijke voorzieningen, zoals huisartsen, apotheken, sport mogelijkheden, meegroeien met de woningbouw in Soesterberg?

Daarnaast heeft Soesterberg een bijzondere band met Amerika. Een geschiedenis die het verdient om bewaard en verteld te worden. Nu staat er in de begroting specifiek het waarderen van militair erfgoed. Wij zouden daar graag een toevoeging zien

Vraag 4: Is het college bereid om het Amerikaanse materiële én immateriële erfgoed van Soesterberg expliciet mee te nemen in het toekomstige erfgoedbeleid?

Voorzitter,

Een van de grootste uitdagingen blijft het woningtekort.

Mensen hebben geen behoefte aan nóg een discussie over het woningtekort. Ze hebben behoefte aan een sleutel.

Wat ons betreft krijgen we de komende jaren Social Media-accounts vol sleutelmomenten.

Dus meer kiekjes van sleutels. *Kiek dan!*

We moeten kijken naar leegstaande panden, verloren functies en mogelijkheden binnen onze dorpen.

Maar ook verder vooruitkijken. Want de woonbehoefte van morgen vraagt om keuzes van vandaag.

Vraag 5: Gaat het college het gesprek starten met de samenleving over de mogelijkheden voor woningbouw op de langere termijn, ook na 2035?

Niet om vandaag al locaties aan te wijzen, maar om inwoners vanaf het begin bij die afwegingen te betrekken.

Voorzitter,

Voor een gemeente die de fiets zo belangrijk vindt, hebben we nog behoorlijk wat stappen te zetten.

Waar blijft bijvoorbeeld de veilige fietsroute tussen de Bosstraat en de middelbare scholen?

In 2027 wordt een gedeelte van de Bosstraat aangepakt dankzij het verkeersplan Soest-Zuid.

Vraag 6: Kan het college deze werkzaamheden benutten als eerste stap richting een veilige schoolfietsroute? En welke concrete vervolgstappen kunnen we in 2027 verwachten?

En laten we ook de Dalweg niet vergeten. Met alle ontwikkelingen die daar de komende jaren plaatsvinden, moeten we blijven kijken naar de veiligheid van de vele fietsers die daar dagelijks rijden.

Want een kind dat veilig naar school fietst, merkt iedere dag wat goed beleid betekent.

En ouders misschien nog wel meer!

Voorzitter,

We investeren in sport, bewegen en preventie om kinderen gezond op te laten groeien. Maar gezond leven gaat verder dan alleen sporten.

Als er iets merkbaar is, dan zijn het wel de aanbiedingen voor fastfood.

Of misschien is de fractievoorzitter van D66 daar zelf vooral gevoelig voor.

Maar zonder gekheid: gezond leven is niet alleen een individuele keuze. Het heeft ook te maken met de omgeving waarin je opgroeit.

Vraag 7: Is het college bereid te onderzoeken welke mogelijkheden de gemeente heeft om een gezondere voedselomgeving rondom scholen te stimuleren?

Niet om voor jongeren te bepalen wat zij eten, maar om gezonde keuzes gemakkelijker te maken.

Tot slot

Voorzitter,

D66 wil vooruit.

Om de begroting sluitend te krijgen zijn ook keuzes gemaakt die inwoners in hun portemonnee kunnen voelen. Dat realiseren wij ons.

Belastingen zijn voor D66 nooit een doel op zich. Inwoners mogen verwachten dat wij zorgvuldig omgaan met hun geld.

Maar financieel verantwoord bestuur betekent ook dat we niet wegkijken voor tekorten en noodzakelijke investeringen blijven doen.

Dat is voor ons de opdracht. Niet alleen plannen maken, maar zorgen dat inwoners het verschil merken.

D66 is hierin optimistisch en we kijken uit naar de ideeën van andere partijen.

Samen zorgen we voor een gemeente waar we over een paar jaar doorheen fietsen, om ons heen kijken en tegen elkaar zeggen:

Kiek! Kiek dan!